

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR ze dne 10.01.1977, sp. zn. 7 Tz 44/76, ECLI:CZ:NS:1977:7.TZ.44.1976.1

Číslo: 5/1978

Právní věta: Vyslovil-li soud prvního stupně podle § 60 odst. 1 tr. zák., že podmíněně odsouzený se osvědčil, nemůže soud druhého stupně rozhodující o stížnosti proti tomuto usnesení po uplynutí lhůty uvedené v § 60 odst. 3 tr. zák. změnit toto rozhodnutí v tom směru, že se trest vykoná, pokud odsouzený nezavinil, že rozhodnutí o nařízení výkonu trestu nebylo učiněno ve lhůtě uvedené v § 60 odst. 3 tr. zák.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 10.01.1977

Spisová značka: 7 Tz 44/76

Číslo rozhodnutí: 5

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Trest odnětí svobody podmíněný

Předpisy: 140/1961 Sb. § 60 odst. 1
§ 60 odst. 3

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

K stížnosti pro porušení zákona podané generálním prokurátorem ČSR Nejvyšší soud ČSR vyslovil, že usnesením krajského soudu v Ostravě ze dne 29. 10. 1975 sp. zn. To 650/75 byl porušen zákon v neprospěch obviněného mladistvého P. K. v ustanovení § 60 odst. 1 a 4 tr. zák., a toto usnesení, jakož i usnesení okresního soudu v Karvině ze dne 18. 9. 1975 sp. zn. 8 Ta 39/73 zrušil.

Z odůvodnění:

Obviněný ml. P. K. byl rozsudkem okresního soudu v Karvině ze dne 29. 9. 1973 sp. zn. 8 Ta 39/73 uznán vinným přečinem proti majetku v socialistickém a osobním vlastnictví podle § 3 odst. 1 písm. a) zák. č. 150/1969 Sb. a byl mu za to uložen trest odnětí svobody na dva měsíce, jehož výkon byl podle § 58 odst. 1 písm. a) a § 82 odst. 1 tr. zák. podmíněně odložen na zkušební dobu jednoho roku. Rozsudek nabyl právní moci dne 24. 10. 1973 a od tohoto dne také počala běžet zkušební doba podmíněného odsouzení.

Po uplynutí zkušební doby podmíněného odsouzení učinil okresní soud v Karvině dne 2. 12. 1974 dotazy na chování a pracovní morálku obviněného P. K. Okresní prokurátor pak přípisem došlým okresnímu soudu dne 27. 12. 1974 navrhl, aby bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 tr. zák., že se trest

odnětí svobody podmíněně odložený vykoná, a to vzhledem k tomu, že se obviněný během zkušební doby dopustil další trestné činnosti. Na skutečnost, že obviněný je ve výkonu trestu odnětí svobody pro další trestnou činnost, byl okresní soud upozorněn i zprávou NVÚ, došlou 4. 5. 1975. Na den 30. 5. 1975 pak bylo stanoveno veřejné zasedání, v němž mělo být rozhodováno ve smyslu § 60 odst. 1 tr. zák. Obviněný však k němu nebyl předveden. Další termín veřejného zasedání byl stanoven na 13. 6. 1975. Obviněný, který již trest odnětí svobody uložený v jiné trestné věci vykonal, byl při něm vyslechnut. Potom bylo veřejné zasedání odročeno na neurčito za účelem vyžádání zprávy o pracovní morálce obviněného. Ve veřejném zasedání dne 18. 9. 1975 pak bylo usnesením rozhodnuto, že podle § 60 odst. 1 tr. zák. se obviněný P. K. osvědčil s odůvodněním, že obviněný byl sice odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody za trestnou činnost spáchanou ve zkušební době, avšak trest mu byl amnestován a v současné době obviněný řádně pracuje. Skutečnost, že obviněnému byl výkon trestu odnětí svobody v další trestní věci prominut na základě amnestie prezidenta republiky z 8. 5. 1975, zjistil soud pouze z výpovědi obviněného, aniž provedl důkaz příslušným trestním spisem.

Po vyhlášení tohoto usnesení podal proti němu prokurátor stížnost, o které rozhodl krajský soud v Ostravě v neveřejném zasedání dne 29. 10. 1975, tedy po uplynutí lhůty jednoho roku od skončení zkušební doby podmíněného odsouzení. Usnesením podle § 149 odst. 1 písm. a) tr. ř. zrušil napadené usnesení okresního soudu a sám rozhodl tak, že podle § 60 odst. 1 tr. zák. obviněný ml. P. K. vykoná trest odnětí svobody podmíněně odložený, uložený mu rozsudkem okresního soudu v Karviné ze dne 29. 9. 1973 sp. zn. 8 Ta 39/73. Současně bylo rozhodnuto, že se obviněný podle § 39a odst. 2 písm. a) tr. zák. zařazuje pro výkon trestu do první nápravné výchovné skupiny.

Proti tomuto usnesení krajského soudu v Ostravě podal generální prokurátor ČSR stížnost pro porušení zákona. Uvedl v ní, že krajský soud rozhodl podle § 60 odst. 1 tr. zák. po uplynutí lhůty stanovené v § 60 odst. 3 tr. zák., aniž tento postup zdůvodnil. Z obsahu spisu pak nebyly zjištěny žádné skutečnosti, které by odůvodňovaly závěr, že by obviněný sám nesl vinu na tom, že soud o výkonu trestu podmíněně odloženého nemohl rozhodnout ve lhůtě jednoho roku od skončení zkušební doby. Podle názoru stížnosti pro porušení zákona je proto třeba mít za to, že obviněný ml. P. K. se osvědčil, jak stanoví § 60 odst. 3 tr. zák. Generální prokurátor ČSR proto navrhl, aby bylo v tomto směru vysloveno porušení zákona v neprospěch obviněného, napadené rozhodnutí zrušeno a dále aby bylo postupováno podle § 271 odst. 1 tr. ř.

Nejvyšší soud ČSR přezkoumal v rozsahu ustanovení § 267 odst. 1 tr. ř. napadené usnesení i řízení, které mu předcházelo a zjistil, že zákon byl porušen v rozsahu uváděném stížností pro porušení zákona.

Podle § 60 odst. 1 tr. zák. jestliže podmíněně odsouzený vedl ve zkušební době žádný život pracujícího člověka a vyhověl uloženým podmínkám, vysloví soud, že se osvědčil; jinak rozhodne, a to popřípadě již během zkušební doby, že se trest vykoná.

Neučinil-li soud do roka od uplynutí zkušební doby rozhodnutí podle odstavce 1, aniž na tom měl podmíněně odsouzený vinu, má se za to, že se podmíněně odsouzený osvědčil (§ 60 odst. 3 tr. zák.).

Zákon dává v ustanovení § 60 odst. 3 tr. zák. dostatečný časový prostor soudu, aby po zjištění všech potřebných skutečností mohl rozhodnout ve smyslu § 60 odst. 1 tr. zák. Z důvodů potřebné právní jistoty pro obviněného však bylo nutno v zákoně stanovit nejzazší dobu, po jejímž uplynutí tak učinit nelze, nemá-li na prodlení v rozhodování vinu sám podmíněně odsouzený. Ze smyslu § 60 odst. 3 tr. zák. lze pak vyvodit, že k vyloučení účinků uvedených v tomto zákonném ustanovení musí, byť nepravomocné rozhodnutí, vydané před uplynutím lhůty jednoho roku po skončení stanovené zkušební doby vyslovit, že se trest vykoná (srov. též rozh. č. 35/65 sb. rozh. tr.), nikoli však, že se obviněný osvědčil, aby pak teprve po uplynutí této lhůty soud druhého stupně k stížnosti prokurátora toto rozhodnutí změnil tak, jak se stalo v případě obviněného ml. P. K.

Usnesení krajského soudu v Ostravě bylo proto třeba zrušit, neboť je v rozporu s ustanovením § 60 odst. 3 tr. zák. Současně však bylo nutno zrušit i usnesení okresního soudu v Karviné ze dne 18. 9. 1975 sp. zn. 8 Ta 39/73, neboť zjištění okresního soudu nesevřčila pro závěr, že se podmíněně odsouzený osvědčil ve smyslu § 60 odst. 1 tr. zák. Nové rozhodnutí ve věci podmíněného odsouzení obviněného podle § 670 odst. 1 tr. zák. však již vydat nelze, neboť tu platí zákonná fikce uvedená v ustanovení § 60 odst. 3 tr. zák., tj. má se za to, že se podmíněně odsouzený osvědčil.